

nering efter Konkursrådets opfattelse nægtes, jf. forslaget til konkurslovens § 197, stk. 2, nr. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3).

I de sager, hvor husstandsprincippet således fraviges, fordi samlivet er etableret senere end gælden, bør det efter Konkursrådets opfattelse sikres, at skyldnerens kreditorer ikke belastes af det »overforbrug«, som en eventuel ny »velstående« samlever eller ægtefælles forhold tillader.

Udformes budgetreglerne sådan, at skyldneren skal bære halvdelen af husstandens samlede udgifter, vil det formentlig medføre et øget antal sager, hvor skyldnerens udgifter bliver så høje, at den procent, hvortil fordringerne nedsættes, må fastsættes til 0, dvs. at gælden bortfalder i sin helhed. En sådan udvikling vil efter Konkursrådets opfattelse ikke være hensigtsmæssig.

Konkursrådet finder derfor, at skyldneren i de sager, hvor husstandsprincippet fraviges, maksimalt skal kunne medtage halvdelen af en rimelig udgift til de poster, der kan medtages som særskilte poster på budgettet, jf. pkt. 4.3.2 ovenfor. Skyldneren kan i disse sager således af sin nettoindkomst alene afholde halvdelen af det beløb, som skifteretten vurderer, er rimelige fællesudgifter for hele husstanden. Dette gælder, selv om husstanden har højere udgifter, der kan afholdes af den nye ægtefælles eller samlevers indtægt.

Det overordnede princip i Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, hvorefter husstanden maksimalt skal bidrage økonomisk til skyldnerens kreditorer med et beløb svarende til skyldnerens indkomst, fraviges således efter Konkursrådets forslag i disse sager, hvor gælden i al væsentlighed er stiftet for samlivets påbegyndelse. Skyldneren bør efter rådets opfattelse i disse tilfælde maksimalt bidrage med nettoindkomsten med fradrag af halvdelen af husstandens rimelige udgifter. Dette indebærer samtidig, at husstandens samlede udgifter i et tilfælde, hvor den nye samlever eller ægtefælle ikke skal bidrage til gældens afvikling, ikke vil have nogen overgrænse i gældssaneringsammenhæng, når blot udgifterne afholdes af den nye ægtefælle eller samlever ved siden af dennes bidrag til husstandens rimelige fællesudgifter.

4.4.2.2. Konkursrådet anfører, at der har været rejst kritik af, at ydelser, der tilfalder skyldneren i anledning af dennes børn, i visse tilfælde kommer kreditorerne til gode, idet ydelserne overstiger det beløb vedrørende børnene, der tillades medtaget på budgettet. Konkursrådet anfører endvidere, at rådet ikke er i besiddelse af statistisk materiale, der belyser, i hvor

mange sager kreditorerne må antages at have en sådan økonomisk fordel af skyldnerens børn. Rådet peger dog på, at det vil kunne forekomme, hvis skyldneren modtager en række – ikke almindeligt forekommende – ydelser i anledning af sine børn.

Konkursrådet bemærker, at den nuværende retstilstand i særlige tilfælde vil kunne indebære, at en skyldners økonomiske forhold vil kunne forværres, hvis et barn under skifterettens behandling af sagen om gældssanering eller i afdragsperioden uventet fraflytter skyldnerens bopæl. Det vil f.eks. kunne ske i den situation, hvor skyldnerens barn modtager en større børnepension eller lignende, der sammen med børnebidrag, børnefamilieydelse mv. overstiger udgifterne vedrørende barnet. Flytter barnet i afdragsperioden fra skyldnerens bopæl, vil skyldneren dermed opleve en nedgang i det disponible rådighedsbeløb.

Konkursrådet finder, at den nuværende retstilstand er mindre rimelig, og foreslår, at der udformes en regel, der sikrer, at børn ikke skal bidrage til afvikling af skyldnerens gæld med de ydelser, der tilgår skyldneren til sikring af barnets underhold og velfærd, f.eks. børnefamilieydelse, børnetilskud, børnebidrag og børnepension.

De udgifter, der efter Konkursrådets opfattelse bør dækkes af disse ydelser vedrørende barnet, er udgifter vedrørende pasning af barnet, udgifter til barnets særlige behov og barnets rådighedsbeløb. Kan ydelserne ikke dække de angivne udgifter, kan et beløb til dækning af den resterende del af udgifterne medtages på gældssaneringsbudgettet som en særskilt post. Er der derimod efter dækning af de angivne udgifter, fortsat en del af ydelserne tilbage til familiens disposition, bør disse ikke indgå i gældssaneringsbudgettet som en indtægt. Konkursrådet finder endvidere, at de indtægter, som barnet f.eks. har fra fritidsarbejde eller i form af renter fra indestående på barnets bankkonti, ikke bør indgå i beregningen af nettoudgiften vedrørende barnet.

De foreslåede regler bør efter Konkursrådets opfattelse indarbejdes i den bekendtgørelse om gældssanering, som foreslås udstedt af justitsministeren, jf. pkt. 4.3.2 ovenfor.

Der henvises til betænkningen side 180 ff.

4.4.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering med udgangspunkt i Konkursrådets ovennævnte overvejelser og forslag, jf. også pkt. 4.3.2 ovenfor. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til